

Hírek a LOSZ érdekképviseleti tevékenységéről

A kormány módosítani tervezi a felvonók üzemeltetéséről és használatáról szóló 146/2014. (V.5.) Korm. rendeletet. A rendelet-módosítás célja, hogy a több mint egy évvel ezelőtti megjelent rendelet néhány előírását pontosítsák, illetve a felvonó üzemeltetők költségét mintegy évi 100-150 ezer forinttal mérsékeljék. A rendelet-módosítás tervezetét a LOSZ észrevételezte és javaslatait a Nemzetgazdasági Minisztériumnak határidőn belül megküldte.

A LOSZ 2015. június-július hónapban két törvénytervezet módosítását jelezte a Nemzetgazdasági, illetve a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak. Az egyik módosítási tervezet a lakásszövetkezetek és társasházak rezsidíj csökkentéssel kapcsolatos korábbi lakásszövetkezeti, társasházi törvényben előírt követelményekhez kapcsolódott. A LOSZ Elnöksége időszerűnek tartotta, hogy az okafogyottá vált rezsidíj csökkentéssel kapcsolatos hirdetmények közzétételét a törvényből töröljék, és ezzel is mérsékeljék a lakásszövetkezetek, társasházak ezzel a kötelezettséggel kapcsolatos feladataik költségeit. Ugyancsak módosítási tervezettel élt a LOSZ Elnöksége a hulladékgazdálkodásról szóló törvény tekintetében. A LOSZ javaslata abban jelentkezett, hogy a törvény módosítással a lakásszövetkezetek és társasházak saját maguk dönthessék el, hogy a hulladékszállítási kötelező szolgáltatás díját egy összegben, központilag a házközelő szervezet fizessen meg a szolgáltatónak, vagy a lakásszövetkezet, társasház közgyűlésének döntése alapján a tagok, tulajdonosok díjfelosztás alapján önállóan (egyedileg) fizessék a szolgáltató felé a térítési díjat. A LOSZ Elnöksége mindkét jogszabály módosítással kapcsolatos kormányzati választ érdeklődéssel várja.

A LOSZ együttműködési megállapodást kötött a Cash Európa Pénzügyi Szolgáltató Kft-vel (2112 Veresegyháza, Patak u. 44., a kft. képviselője: Endrődi Gábor) annak érdekében, hogy az érdeklődő lakásszövetkezetek, társasházak tagi tulajdonosi kintlévőségeit az ismert jogszabályi eljáráson túl követeléskezelő társaságon keresztül is mérsékelni tudják. Az érdeklődők a fenti címen kezdeményezhetnek kapcsolatfelvételt a kft-vel, illetve érdeklődhetnek a LOSZ titkárságán is a szolgáltatás részleteiről, díjairól.

A közelmúltban megjelent a hazai energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény. A törvény megjelenésével egyidejűleg a kormány tárgyalta a Magyarországi III. Nemzeti Energhatékonsági Cselekvési Tervről. A Cselekvési Terv a 2012/27/EU (energhatékonsági EED) irányelv hazai érvényesítésével kapcsolatos tapasztalatokat és teendőket tárgyalja, melyhez a LOSZ is véleményt nyilvánított. A LOSZ Elnöksége szűkségszerűen megjegyezte, hogy az energiahatékonysági törvény és az irányelv sajnálatos módon nem tartalmazza teljes körűen a kötelezőnek tekinthető EU-s irányelv elvárásait, különös tekintettel nem érvényesül a távfűtés (központi fűtés), és meleg víz mérésére, elszámolására vonatkozó jogszabályi átültetés.

A LOSZ 2015. évi beszámoló küldöttgyűlésén elfogadott határozatok között szerepelt egy 11 tagú bizottság létrehozása, melynek feladata a LOSZ jövőbeni költségvetési egyensúlyára, tagdíjára, tagsági feltételeire vonatkozó javaslatok megvitatása és küldöttgyűlési előterjesztése. A bizottság 2015. júniusában alakult, azóta három ülést is tartott, és felelős munkával tervezi javaslatának összeállítását. A LOSZ Elnöksége a bizottsági javaslat elkészültekor 2015. október 31-ig rendkívüli országos küldöttgyűlés összehívását tervezi, ahol a bizottsági javaslaton túl a LOSZ új Ptk-val kapcsolatos alapszabály felülvizsgálatát is napirendre tűzi.

2015. június 25-én került sor a Nemzetközi Szövetkezeti Nap hazai központi ünnepségére a Mezőgazdasági Múzeum Budapest Vajda Hunyad Vára dísztermében. A központi ünnepséget megelőzően Patay Vilmos OSZT elnök és Farkas Tamás LOSZ elnök koszorút helyezett el a városi Gróf Károlyi Sándor szobornál, ezt követően a központi ünnepségen Patay Vilmos OSZT elnök mondott ünnepi köszöntőt. Köszöntőjében a Szövetkezetek Nemzetközi Szövetsége 2015. évi üzenetére utalva elmondta, hogy az egyenlőség és az egyenjogúság a szövetkezetek körében mindenkor mértékadó elv volt, és ezzel összefüggésben felhívta a figyelmet arra, hogy a foglalkoztatásban, a gazdaság fejlesztésében a szövetkezetek a jövőben is készek a hazai kormányzati politikával együttműködni, abban feladatokat vállalni. Az OSZT elnöke köszöntőjében utalt a hazai lakásszövetkezetek eddigi eredményeire, és jövőbeni feladataikra. A Nemzetközi Szövetkezeti Nap központi ünnepségén átadásra kerültek az OSZT érdemrendek is, 2015-ben a LOSZ részéről az Országos Szövetkezeti Tanács Elnöksége által adományozott Szövetkezeti Érdemrend kitüntetésben Petróczi dr. Imre Veronika részesült. Kitüntetéséhez ezúton is gratulálunk.

Magyar Közlönyben megjelent a lakásszövetkezetekre vonatkozó jogszabályok (2015. június 25 - 2015. július 21-ig)

155/2015. (VI.25.) Korm. Rendelet A jegyző társasházak feletti törvényességi felügyeletének eljárási szabályairól	MK 91. szám
18/2015. (VI.29.) NGM rendelet A 2016. évi munkaszüneti napok körüli munkarendről	MK 93. szám
36/2015. (VI. 29.) NFM rendelet A nemzeti fejlesztési miniszter által adományozható elismerésekről szóló 3/2014. (I. 31.) NFM rendelet módosításáról	MK 93. szám
168/2015. (VI. 30.) Korm. rendelet Egyes építészeti tárgyú kormányrendeletek, valamint a lakásépítési támogatásról szóló 256/2011. (XII. 6.) Korm. rendelet módosításáról	MK 95. szám
37/2015. (VI. 30.) NFM rendelet Egyes energetikai tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról	MK 95. szám
2015. évi C. törvény Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről	MK 97. szám
2015. CI. törvény A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról	MK 97. szám
174/2015. (VII. 6.) Korm. rendelet A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről szóló 385/2014. (XII. 31.) Korm. rendelet módosításáról	MK 98. szám
2015. évi CV. törvény A természetes személyek adósságrendezéséről	MK 100. szám
2015. CXIX. törvény A víziközmű-szolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról	MK 100. szám
2015. évi CXXX. törvény Az e-kártya megvalósításához szükséges egyes törvények, valamint az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosításáról	MK 102. szám
23/2015. (VII.21.) MNB rendelet A jegybanki alapkamat mértékéről A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 171. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar nemzeti Bank Monetáris tanácsának döntésére tekintettel a következőket rendelem el: 1. § A jegybanki alapkamat mértéke 1,35 % 2. § (1) Ez a rendelet 2015. július 22-én lép hatályba. (2) Hatályát veszti a jegybanki alapkamat mértékéről szóló 17/2015. (VI.23.) MNB rendelet.	MK 106. szám
218/2015. (VIII. 6.) Korm. rendelet A természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény végrehajtásával összefüggésben egyes kormányrendeletek módosításáról	MK 114. szám
230/2015. (VIII. 12.) Korm. rendelet A természetes személyek adósságrendezési eljárásában az adósságrendezés nem tartozó vagyonról és bevételekről	MK 116. szám
231/2015. (VIII. 12.) Korm. rendelet A természetes személyek adósságrendezési eljárásában az adós vagyona forgalmi értékének meghatározásáról	MK 116. szám
37/2015. (VIII. 12.) MvM rendelet A területi számjelrendszerről szóló 31/2011. (X. 24.) KIM rendelet módosításáról	MK 116. szám

Az Alkotmánybíróság 21/2015. (VI. 18.) AB határozata a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet 2013. március 1. és 2013. december 31. között hatályos 62. § (5) bekezdése alaptörvényellenességének megállapításáról és folyamatban lévő perben történő alkalmazásának kizárásáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet 62. § (5) bekezdése a 2013. március 1. napja és 2013. december 31. napja közötti időszakban a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény 52. § (2) bekezdésébe ütköző szabályt tartalmazott, ezért alaptörvény-ellenes volt.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezés a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon folyamatban lévő 12.K.27.418/2014. számú perben nem alkalmazható. Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

I n d o k o l á s

I. [1]

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság bírója – a közigazgatási határozat felülvizsgálatára irányuló 12.K.27.418/2014. számú per felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján egyedi normakontroll eljárást kezdeményezett a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 2013. március 1. napja és 2014. december 11. napja között hatályos 62. § (5) bekezdésével összefüggésben.

[2]

A bírói kezdeményezésre okot adó ügyben a szolgáltató a bekötési vízmérő és a mellékvízmérők különbözetét a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (a továbbiakban: Vksztv.) alapján a társasházzal mint a bekötési vízmérő szerinti fogyasztóval kívánta megfizettetni, a Vksztv. 52. § (2) bekezdése szerint ugyanis a „bekötési vízmérő és a mellékvízmérők mérési különbözetéből megállapított különbözetet a bekötési vízmérő szerinti felhasználó fizeti meg a víziközmű-szolgáltatónak”. A fogyasztóvédelmi felügyelőség 2013. december 12-én kelt határozata szerint mindazonáltal a Korm. rendelet alapján a különbözet mégsem számlázható ki a társasháznak.

A Korm. rendelet 62. § (5) bekezdése ugyanis lényegében kivételt engedett az idézett törvényi főszabály alól, amikor úgy rendelkezett, hogy az „nem vonatkozik arra az esetre, ahol a bekötési vízmérő mellett az elkülönített vízhasználatok kizárólag hitelesített vízmérőkkel rendelkeznek”. A bírósági eljárás a szolgáltatónak az elsőfokú döntést helybenhagyó másodfokú határozat ellen benyújtott keresete alapján indult.

[3]

A Vksztv. 2014. január 1. napjával módosult: a jogalkotó egy új (2a) bekezdést illesztett az 52. §-ba, mely már lehetővé tette, hogy a víziközmű-szolgáltatási díj elszámolásának alapja – bizonyos feltételek esetében – a főszabálytól eltérően a mellékvízmérőkön mért fogyasztás legyen. Ugyanakkor az indítványozó bíró hangsúlyozza, hogy a szóban forgó időszakban („a vizsgálat alá vont számlázási gyakorlat tanúsítására [...] a 2013-as év folyamán került sor”) a Korm. rendelet még „úgy tartalmazta főszabálytól való eltérés esetének a szabályozását, hogy a törvény ilyen eltérést nem engedélyezett”.

[4]

A bíró szerint tehát a Korm. rendelet (egyébként 2014. december 11. napjára hatályban volt) 62. § (5) bekezdése a 2013. december 31. napjára terjedő időszakban – tehát a törvény kifejezett módosításáig – a Vksztv. 52. § (2) bekezdésébe ütköző rendelkezést tartalmazott, ezzel megsértve az Alaptörvény 15. § (4) bekezdését (mely szerint a Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes).

[5]

A bírói kezdeményezés utal a 3011/2014. (II. 11.) AB határozatra is, mely ugyanazzal a problémával foglalkozott, de polgári perben előterjesztett bírói kezdeményezés alapján. Az indítványt elutasító döntését az Alkotmánybíróság akkor arra alapította, hogy mivel „a bírói kezdeményezés szerint alkalmazásra kerülő kormányrendelet már a törvénnyel – annak módosítása következtében – nem ellentétes, a kormányrendelet a kezdeményezésben hivatkozott okokra alapítva nem alaptörvény-ellenes” {Indokolás [16]}. Jelen ügy indítványozó bírója szerint ez az érvelés is azt támasztja alá, hogy a jogszabályi ellentét korábban – az általa megjelölt időszakban – fennállt.

II. [6]

1. Az Alaptörvény érintett rendelkezése:

„15. cikk (4) A Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes.”

[7]

2.1. A Vksztv. érintett – 2013. december 31. napjára hatályos – rendelkezései: „52. § (1) Közműves ivóvízellátás esetében az elszámolás a bekötési vízmérő mérési adatain alapul.

(2) A bekötési vízmérő és a mellékvízmérők mérési különbözetéből megállapított különbözetet a bekötési vízmérő szerinti felhasználó fizeti meg a víziközmű-szolgáltatónak.”

[8]

2.2. A Vksztv. érintett – 2014. január 1. napjától hatályos – rendelkezései:

„52. § (1) Közműves ivóvízellátás esetében az elszámolás a bekötési vízmérő mérési adatain alapul.

(2) A bekötési vízmérő és a mellékvízmérők mérési különbözeteként megállapított vízfogyasztás utáni víziközmű- szolgáltatási díjat a bekötési vízmérő szerinti felhasználó fizeti meg a víziközmű-szolgáltatónak.

(2a) Az (1) és (2) bekezdéstől eltérően a víziközmű-szolgáltatási díj elszámolásának alapja a mellékvízmérőkön mért fogyasztás, ha a) a bekötési vízmérő mellett az elkülönített vízhasználók elkülönített vízhasználati helye és más vízvételi helyek kizárólag hiteles, plombával vagy záró bélyeggel ellátott mellékvízmérőkkel és hatályos mellékszolgáltatási szerződéssel rendelkeznek, és b) a mellékvízmérőkön és a bekötési vízmérőn mért fogyasztási adatok, valamint a helyszíni ellenőrzés alapján a csatlakozó hálózati szakaszon a karbantartás elmaradására visszavezethető vízvesztés vagy az elszámolatlan vízvételek kizárható.”

[9]

3. A Korm. rendelet érintett – 2013. március 1. napja és 2014. december 11. napja között hatályos rendelkezései:

„62. § (4) Az ingatlanon fogyasztott víz mennyisége szempontjából a bekötési vízmérő az irányadó. A bekötési vízmérő és az elkülönített vízhasználatokat mérő mellékvízmérők mérési különbözetéből megállapított fogyasztási különbözet esetén a bekötési vízmérő szerinti felhasználó köteles a fogyasztási különbözetet a víziközmű-szolgáltatónak megfizetni.

(5) A (4) bekezdés nem vonatkozik arra az esetre, ahol a bekötési vízmérő mellett az elkülönített vízhasználatok kizárólag hitelesített vízmérőkkel rendelkeznek.”

III.

[10]

A bírói kezdeményezés megalapozott.

[11]

1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv.-ben írt formai és tartalmi feltételeknek.

[12]

Megállapítható volt, hogy a kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. A kérelem a) tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosságát megalapozza [Abtv. 25. § (1) bekezdés]; b) az eljárás megindításának indokait [alaptörvény-ellenesnek tartott jogszabályi rendelkezés folyamatban lévő egyedi ügy elbírálása során történő alkalmazása]; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést [Korm. rendelet 62. § (5) bekezdése a 2013. március 1. napjától 2013. december 31. napjára terjedő időszakban]; d) az Alaptörvény megsértett rendelkezését [15. cikk (4) bekezdés]; indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, valamint kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a megjelölt törvényi szakaszok alaptörvény-ellenességét (a bíró a támadott jogszabályi rendelkezés hatályon kívül helyezésére tekintettel annak megsemmisítését nem kérte).

[13]

A Korm. rendelet támadott 62. § (5) bekezdése – a 2014. december 11-ei hatállyal történő újraszabályozása miatt – jelenleg már nincs hatályban. Nincs eljárásjogi akadálya azonban annak, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 41. § (3) bekezdése alapján a jogalkotó által hatályon kívül helyezett norma alaptörvény-ellenességét megvizsgálja, ha azt konkrét esetben – folyamatban lévő bírósági eljárásban – még alkalmazni kellene.

[14]

A bíró egyértelműen állította, hogy a támadott jogszabályi rendelkezést [a Korm. rendelet 62. § (5) bekezdését] alkalmaznia kellene („az anyagi jogviszonyokat a megvalósításuk időszakában hatályos anyagi jogszabályok alapján kell megítélni” – szól az érvelés), és saját eljárását felfüggesztve fordult az Alkotmánybírósághoz, tehát az Abtv. 25. § (1) bekezdésében írt feltételek is teljesülnek.

[15]

A 3011/2014. (II. 11.) AB határozatra figyelemmel az indítvánnyal összefüggésben szükségessé vált annak mérlegelése is, hogy az ügy az Abtv. 31. §-a alapján nem minősül-e res iudicataának, ítélt dolognak. A korábbi ügyben a jelen ügygel megegyező volt a támadott jogszabályi rendelkezés és az alkotmányjogi probléma [a Korm. rendelet 62. § (5) bekezdésének a Vksztv. 52. § (2) bekezdésével való összhangja], azonban akkor polgári perről volt szó, melyben a későbbi jogszabály-módosításnak jelentősége volt. Mivel az indítvány elbírálásának időpontjában a bírói kezdeményezésre okot adó jogszabályi állapot már nem állt fenn, az Alkotmánybíróság a kérelmet érdemi határozattal elutasította. Az Abtv. 31. § (1) bekezdése értelmében érdemi alkotmánybíróági döntés esetében is helye van azonban eljárásnak, ha a „körülmények alapvetően megváltoztak”, illetve jelen ügyben annak is jelentősége van, hogy közigazgatási perről van szó: a bíróságnak egy 2013-ban keletkezett tényállás alapján hozott hatósági határozat jogszabályszerűségét kell elbírálnia, kifejezetten a tényállás keletkezésének az időpontjában hatályos jogszabályi környezet alapján. Az Alkotmánybíróság ezért úgy ítélte meg, hogy res iudicata megállapításának nincs helye.

[16]

A bírói kezdeményezést mindezek alapján az Alkotmánybíróság az alábbiak szerint érdemben bírálta el.

[17]

2. Az érintett – törvényi és végrehajtási rendeletbe foglalt – szabályozási környezetet áttekintve a következők állapíthatók meg.

[18]

2.1. A Vksztv. 52. § (1)–(2) bekezdése alapján az ivóvíz-fogyasztás elszámolása a bekötési vízmérő mérési adatain alapul, és ha a bekötési vízmérő és a mellékvízmérők között mérési különbség áll fenn, azt a bekötési vízmérő szerinti felhasználó fizeti meg a víziközmű-szolgáltatónak [megjegyzendő: Vksztv. 52. § (2) bekezdésének szövege 2014. január 1-jétől módosult, a szabályozási tartalom azonban nem változott]. 2013. december 31-ig a törvény ebben a tekintetben egyéb szabályokat, kivételeket nem állapított meg.

[19]

2014. január 1. napjától az idézett §-ba beiktatásra került a (2a) bekezdés [lásd az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2013. évi CCXXVII. törvény 21. § (2) bekezdés], mely kivételként rögzítette, hogy a szolgáltatási díj elszámolásának alapja a mellékvízmérőkön mért fogyasztás is lehet, s meghatározta e kivétel alkalmazásának konkrét feltételeit is [hitelesített mellékvízmérők és mellékszolgáltatási szerződés megléte, vízvesztesség vagy elszámolatlan vízvétel lehetőségének kizártsága, lásd részletesen Vksztv. 52. § (2a) bekezdés a)–b) pontjai].

[20]

2.2. A Vksztv. végrehajtási rendeleteként megalkotott Korm. rendelet 2013. március 1. napja (tehát a rendelet hatálybalépése) és 2014. december 11. napja között hatályos 62. § 4) bekezdése lényegében megismételte a törvényi főszabályt, amikor kimondta, hogy „[a]z ingatlanon fogyasztott víz mennyisége szempontjából a bekötési vízmérő az irányadó. A bekötési vízmérő és az elkülönített vízhasználatokat mérő mellékvízmérők mérési különbözetéből megállapított fogyasztási különbözet esetén a bekötési vízmérő szerinti felhasználó köteles a fogyasztási különbözetet a víziközmű-szolgáltatónak megfizetni.” Ugyanakkor az (5) bekezdés szerint ez „nem vonatkozik arra az esetre, ahol a bekötési vízmérő mellett az elkülönített vízhasználatok kizárólag hitelesített vízmérőkkel rendelkeznek”. Ez a Korm. rendelet által meghatározott eset azt jelentette, hogy hitelesített mellékvízmérők használata esetében – a Vksztv.-ben foglaltak ellenére – a bekötési vízmérő szerinti felhasználót nem lehetett a mellékvízmérők és a bekötési mérő között fennálló esetleges mérési (fogyasztási) különbséget megfizetésére kötelezni.

[21]

A Vksztv. 2014. január 1-jei hatállyal történt módosítása után a Korm. rendelet módosítására is sor került 2014. december 11-ei hatállyal [lásd 292/2014. (XI. 26.) Korm. rendelet víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet módosításáról, 12. §]. Ennek nyomán a Korm. rendeletnek a vízmérésről szóló teljes alcíme újraszabályozásra került, és jogalkotó az (5)–(12) bekezdésben helyezte el a Vksztv. 52. § (2a) bekezdése szerinti elszámolás mint kivételes eset végrehajtásának részletes szabályait. E körben a Korm. rendelet kifejezetten hivatkozik is a Vksztv. 52. § (2a) bekezdésére.

[22]

3. A Vksztv. és a Korm. rendelet előírásainak áttekintése után az Alkotmánybíróság a jogszabályi rendelkezések egymáshoz való viszonyát illetően a következőket állapította meg.

[23]

A Vksztv. 2013. december 31-ig hatályos, kivételt meg nem engedő, kifejezett szabály szerint a hitelesített mellékvízmérők szerinti összesített fogyasztás és

a bekötési vízmérő szerinti fogyasztás közötti különbözetet egyértelműen a bekötési vízmérő szerinti fogyasztó volt köteles megfizetni. Ugyanakkor a Korm. rendelet alapján ezt a szolgáltató mégsem számlázhatta ki a bekötési vízmérő szerinti fogyasztónak.

[24]

A Korm. rendelet nyilvánvalóan abból indult ki, hogy hitelesített mellékvízmérők esetében a mellékvízmérők szerinti fogyasztás összege és a bekötési vízmérő szerinti fogyasztás között eltérés elvileg nem lehet. Nem számolt ugyanakkor a vízvesztesség, illetve az esetleges elszámolatlan vízvétel lehetőségével, ami – ahogyan azt a jelen ügyben előterjesztett bírói kezdeményezésre okot adó ügy is igazolja, illetve erre enged következtetni a Vksztv. későbbi újraszabályozása is [lásd 52. § (2a) bekezdés] – reális lehetőség. A Korm. rendelet 62. § (5) bekezdése az Alkotmánybíróság megítélése szerint ebből következően nem pusztán egy végrehajtási szabályt állapított meg, hanem – 2014. január 1. napja előtt – a Vksztv. előírása alóli kifejezett kivételként funkcionált.

[25]

Míndez azt jelentette, hogy a vizsgált időszakban a két jogszabályból nyilvánvalóan ellentétes következtetés volt levonható arra nézve, hogy ilyen esetben kinek kell megfizetnie az esetleges többletfogyasztást: a Vksztv. 52. § (2) bekezdése szerint egyértelműen a bekötési vízmérő szerinti fogyasztónak, a Korm. rendelet 62. § (5) bekezdése szerint viszont – mivel ezt a Vksztv.-vel ellentétesen kizárta – egyértelműen a szolgáltatónak.

[26]

Az Alkotmánybíróság ezért a bírói kezdeményezésnek helyt adva megállapította: a Korm. rendelet 62. § (5) bekezdése a 2013. március 1. napja és 2013. december 31. napja közötti időszakban – megsértve az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdését – a Vksztv. 52. § (2) bekezdésébe ütköző szabályt tartalmazott, ezért alaptörvény-ellenes volt.

[27]

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezés – figyelemmel az Abtv. 45. § (2) bekezdésére – a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon folyamatban lévő 12.K.27.418/2014. számú perben nem alkalmazható.

[28]

4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 44. § (1) bekezdés második mondata alapján – az ügy társadalmi jelentőségére tekintettel – elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

Dr. Lenkovic Barnabás az Alkotmánybíróság elnöke, előadó alkotmánybíró, Alkotmánybírók: Dr. Balsai István, Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró, Dr. Dienes-Oehm Egon, Dr. Juhász Imre, Dr. Kiss László, Dr. Pokol Béla, Dr. Salamon László, Dr. Stumpf István, Dr. Sulyok Tamás, Dr. Szalay Péter, Dr. Szívós Mária, Dr. Varga Zs. András

Alkotmánybírói ügyszám: III/531/2015.

M A G Y A R K Ö Z L Ö N Y • 2015. évi 84. szám 8105

SEC-@AM

A társasházak védelme kritikus kérdés, mivel a kamerarendszerek elhelyezését a **társasházakról szóló törvény** rendelkezései szabják meg.

Amiért megbízhat bennünk:

- Ismerjük a **jogi hátteret**
- Több, mint **20 év** szakmai tapasztalat
- **Országos** telepítői partnerhálózat
- Több ezer elégedett ügyfél
- Évente több, mint **20 000 db** eladott kamera
- **HD felbontású** képminőség = azonosítható arcok
- Magas szintű **támogatás** és **szerviz**
- **Analóg, IP** és **AHD** rendszerek
- Számtalan **referencia**

HA BIZTONSÁGI KAMERA, AKKOR

Regisztráljon, érdeklődjön!

www.seccam.hu

info@seccam.hu

20/214-70-40, 1/302-40-77 (H-P: 8.00-16.30)

SEC-@AM

OTTHONI ÉS KISVÁLLALKOZÓI

KAMERÁS MEGFIGYELŐRENDSZEREK